

OSA 1:

Heräsin tänä aamuna kuuden jälkeen iloisena ja virkeänä, täynnä tarmoa ja hyvää tuulta. Ulkona näytti avautuvan aivan ihana kevät vaikka keskitalvihan se vielä on! Omppu-koirakin näytti nauravan kun minua katseli. Tuntui kuin tänään tapahtuisi jotain aivan ihanaa.

Ei sen puoleen. Samanlaiseen tunteeseen olen herännyt jo monta viikkoa, satoi tai paistoi.

Epäilen että virkeyden lähteenä on Jaana-siskon joululahjaksi lahjoittama herätys-valo. Aikaisemmin sain herätyksen pyytämällä iltarukouksessa Taivaan Isää herättämään siihen ja siihen aikaan. Kyllähän sekin toimi. Mutta on se ihmeellistä miten sitä ihminen herää ilman sen kummosempaa meteliä ja olan tyrkkimisiä jo ennen määrättyä herätysaikaa pelkkään valon lisääntymiseen. Vähän epäilen, että valon lisäksi lampusta säteilee Jaana-siskon välittämistä ja rakkautta.

Olo oli niin hyvä, että kiitettyäni ensin kolmesta asiasta pyysin aamurukouksessa Jumalaa antamaan minulle tänä päivänä kärsimystä, pahoja ihmisiä ja vastoinkäymisiä, niin että voisin tuntea häpeää kaikkien tekojeni ja ajatusteni vuoksi; myös niiden hyvien.

Saatat ihmetellä, kun sanon aamurukous ja iltarukous. Mutta sellaista elämäni on. Elämäni on muuttunut yhä enemmän rukoukseksi. Päiviini on kuulunut tunnin mittaiset aamu-, keskipäivä- ja iltameditaatiot, sekä kaksi pienempää rukoushetkeä niiden välissä. Elän siinä mielessä kuin askeetti, koen ja näen maailmani hengellisenä, vapaana. Sellainen tapa suhtautua materiaan, tunteisiin ja kokemuksiin tuntuu kuuluvan olennaisesti elämäni. Sellainen minä olen. Vapaa.

Pääsiäispaastoni alkoi jo jokin aika sitten, ja tarkoitukseni on paastota 40 päivää. Paaston aikana nautin vain vettä ja sokeroimatonta teetä.

Tämä blogi seuraa paastokilvoitteluani kohti kirkastusvuorta ja ilojuhlaa. Kirjoitan blogiin tuntemuksiani ja elämäni tapahtumia. Kerron Jumalasta sellaisena kuin minä Pyhän Luojan koen.

Tule mukaan matkalle, tule mukaan tielle ylösnousemukseen!